

CIM DE L'OBAGA DEL POLLO, AVENC DEL

Avenc

Baix Ebre

Tivenys

Desnivell: 141 m

Recorregut: 754 m

Dolomies

Foto: UEC - Tortosa (2016)

Localització

A ponent de la Mola del Boix (Serra del Boix).

L'accés es pot fer des de la carretera TV-3022 de el Perelló a Rasquera i en arribar al km. 7,2 a l'esquerra surt una pista (GR-192) en direcció a les pintures rupestres de Cabra Feixet; abans d'arribar al Mas de Vetetes, a la dreta surt una pista ja de terra que segueix el GR i al poc es torna a desviar a la dreta cap al Mas de Naqueres on podem topar-nos amb una cadena, si està tancada caldrà començar a caminar per la pista fins passar la bassa de Xeta, i arribar a un collet on surt un corriol que segueix la carena en direcció N, cap al cim culminant del massís (Xàquera o Creu de Santos), i poc abans d'arribar al cim del Pollo, trobem l'avenc del Camí de Xàquera i una mica més endavant, la carena se'n va cap al N, al cim del Pollo (límit municipal amb Tivenys), abocant-se cap a un tributari del barranc del Clot del Pastor. Pocs metres per sota del camí i en un cingle, es troben penjades les diferents obertures de la cavitat (Municipi de el Perelló) i per damunt d'ella la boca superior (Municipi de Tivenys).

Boca	Latitud / Longitud	UTM	Altitud
BOCA SUPERIOR -Tivenys	40.92526, 0.61126	31T (ETRS89) 298868 4533208	673 m
BOCA INFERIOR -el Perelló	40.92550, 0.61127	31T (ETRS89) 298870 4533234	664 m

Descripció

Zona antiga.

La boca principal (inferior) dona pas a un pou de 19 m. que ens deixa a la sala més gran de l'avenc, de 14,7 x 9,7 m. En l'extrem N es veuen les dues finestres inferiors que donen a

l'exterior. Per l'extrem S està la continuació de la cavitat per un pou de 7 m. A la seva base podem: desgrimpant un R.7 que ens deixa en un pis inferior o continuar pel nivell superior, més directe. A partir d'aquest punt entrem en un sector força complex que està format per una gran diàclasi que donada la forta fracturació ha creat diversos pisos desfonats. El patró de la secció de tota aquesta zona ve a ser una Y invertida (seccions S2, S4 i S5)

Tornant a la base del P.7, pel nivell superior avançarem baixant una rampa amb algun ressalt fins que la galeria s'amplia i presenta un desfonat a cada costat. Més endavant arribem a un pou de 4 m. Des de la seva base baixant un nou ressalt de 2,5 m. arribem a una planta inferior, que en direcció N ens du a la base del R.7 abans esmentat. En canvi cap al S arribarem a meitat d'una vertical de 13 m. que podrem baixar des de la planta principal. Des de la base del P.4, continuant pel nivell principal pujarem uns metres per una corda fixa. Tot just dalt de la corda, el sostre es presenta a gran alçada, ja que és en aquest lloc on cau el pou que uneix l'avenc superior amb la fractura principal, anomenat *Pou de la Unió*. També en aquest mateix punt, i contra la paret de la dreta, existeix un desfonat que està equipat i baixa un pou de 13 m. Baix del pou hi ha un curt recorregut i un estret ressalt que permet baixar alguns metres més (punts G i H en la topo).

Des de la base del Pou de la Unió: continuant cap al S, a mà dreta trobem l'últim desfonat de la galeria principal, aquest dona pas a un pou de 12 m. que és per on podrem assolir la resta de la cavitat. Just on està el pou de 12 m. però a mà esquerra, trobem una sala de la que surten uns laminadors descendents (secció S5). Per aquests laminadors es pot arribar als desfonats abans esmenats. I com a tercera opció; si seguim recte encara avançarem uns metres més on la fractura redueix la seva amplada. Encara podrem superar una rampa de pedres i una escalada de 5 m. instal·lada en fix, darrere de les quals la diàclasi es tanca. Baixant el P.12, aquest ens deixa en una rampa inclinada que dona pas a un petit pouet de 3,5 m. i a una zona horitzontal. D'ací, i per un pas estret, accedim a la capçalera d'un P.7. A la seva base s'obre una sala de 9 x 2,5 m. i decorada per unes llargues estalactites. A l'extrem NO de la sala i a mitja alçada trobem un estret pas que fou desobstruït per la UEC de Tortosa i la SIET de Tarragona. Es tracta del *Pas del Bitxo*, on comença la zona nova.

Zona nova.

A partir del Pas del Bitxo s'obre la part més estreta i incòmoda de l'avenc. Cap al sud s'avança per uns conductes descendents i gaire estrets en els quals salvem alguns ressalts. Més endavant la fractura s'eixampla formant una alta diàclasi amb les parets decorades per vistoses colades. En aquest punt surt un passamanys descendent que ens du a la base de la galeria. Es tracta del *passamans de la 'muerte'*.

Una vegada al terra, en direcció S existeix un ressalt ascendent que ens du a un estret pou explorat en dates posteriors a la realització de la topografia. Aquesta vertical dona a un lloc ja conegut, *la Galeria Càtar*. En direcció N continuarem per la base de la diàclasi, descendent entre material clàstic fins arribar a un ressalt de 4 m. A la seva base tornem a canviar de direcció cap al S, i de seguida assolim la capçalera d'un nou pou de 8 m. Aquest ens deixa a la Galeria Càtar, molt decorada i similar a l'anterior però més ampla. La galeria baixa

enrampada fins la base d'una escalada. Però, al peus de l'escalada i al terra s'obre un petit forat que dona pas a un parell de pous estrets que baixen fins la cota de -136,2 m.

Agafant la corda de l'escalada de 6 m entrem en una galeria també decorada per boniques colades. Aquesta aviat presenta un desfonat que superem per un passamà; és el *Pas del bloc caigut*. A l'inici del passamà tenim dalt nostre una xemeneia que és per on cau el pou abans esmentat. A l'altre extrem del passamà la galeria redueix dimensions i parteix una nova escalada. Aquesta és de 8 m. i ens torna a deixar en una fractura desfonada on caminarem per una cornisa amb l'ajuda d'un altre passamà. Aquesta galeria s'anomena "*Meandre Vicente*", encara que realment és una galeria tectònica.

Una vegada superat el desfonat, la galeria redueix les seves dimensions i es presenta amb les parets concrecionades. Baixem fins a trobar la capçalera d'un pou de 6 m. que ens deixa en una saleta. Des d'aquí i en direcció S tenim dues possibilitats: 1) Per una banda seguir la via principal remuntant per la galeria de la dreta. 2) O bé per la galeria de l'esquerra baixar cap als *Pouets de Didaket*.

Per la galeria de la dreta remuntem per una diàclasi de reduïdes dimensions fins assolir una gran galeria; som a la *Galeria de l'Obaga*. Aquesta presenta alguns pisos inferiors formats per l'acumulació de grans blocs. La sala, allargada, té unes dimensions de 18 x 2,1 i uns 10 m. d'alçada. Des del seu extrem S es pot continuar per dos conductes diferents que més endavant tornen a ajuntar-se. El conducte superior per un pou de 6 m. ens deixa en una ampla cornisa entre grans llastres. Al conducte inferior s'accedeix per uns blocs i és de més modestes dimensions. Després de baixar un complicat ressalt ens deixa també a la mateixa cornisa que el conducte superior.

La *Cornisa de les llastres*, anomenada "*la T*", desemboca en mig d'una vertical de 33 m. excavada seguint la mateixa diàclasi que forma tota la cavitat. Aquesta vertical podem recórrer-la cap amunt o cap a vall. Primer anem a descriure-la cap avall. Comencem baixant un pou de 17 m. dividit en 2 per un replà. A la seva base recorrem una galeria descendent en direcció N. Al seu extrem N veurem cap amunt un ressalt que dona pas a una continuació de la galeria, per aquí és per on es junta la via dels *pouets de Didaket*. Però per accedir a la cota de màxima fondària agafarem un pas estret al terra que ens du a un pou de 5 m.

A la base d'aquest podem encara baixar un ressalt i accedir a una galeria de 25 m. de recorregut on es situa la cota de -140,8 m., màxima fondària de la cavitat. Des de l'extrem N d'aquesta galeria es pot pujar a un pis superior que torna cap al S i ens deixa a la capçalera de l'últim pou de 5 m. En aquesta galeria inferior les seccions són més reduïdes.

Tornant a la *Sala de les Llastres* l'altra opció que ens queda es remuntar l'escalada realitzada pels exploradors de la UEC i la SIET. Pujarem un pou de 16 m. que ens deixa en una ampla fractura de 15 m. de recorregut amb una amplada de 2,8 m. i el sostre a 10,5 m. d'alçada. Des d'ací parteix una nova escalada de 12 m. que du a un altre pis superior. Dalt de l'E.12 s'obre una galeria ampla, que més endavant queda quasi tapada per material clàstic de gran volum. Una vegada superada l'estretor eixim a una saleta d'on surt una xemeneia. Dalt d'ella encara es troben dues petites sales on es nota un suau corrent d'aire. En dies ventosos el corrent d'aire és més fort. La saleta situada més al S acaba en una cúpula; la cúpula final. Aquesta queda, segons les dades topogràfiques, a només 5 m. en planta i 12 m. en desnivell

de la cova de Xàquera, amb la qual encara no ha sigut possible comunicar però que amb tota seguretat forma part de la mateixa fractura.

Pouets de Didaket.

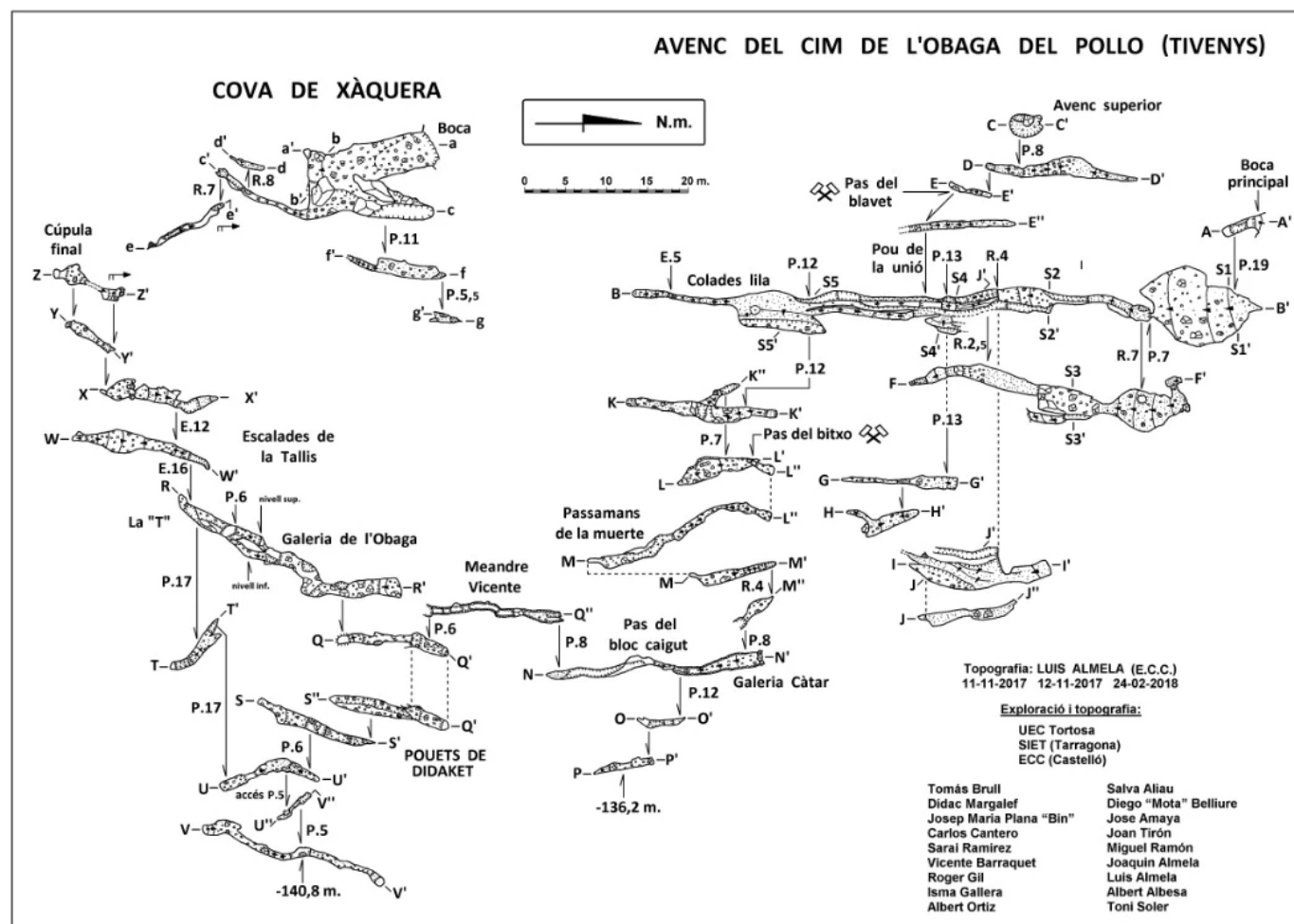
Pel que fa als *pouets de Didaket*, aquests comencen a la sala que hi ha a la base del pou de 6 m. Des de la sala i en direcció S tenim dues possibilitats: 1) Remuntant per la galeria de la dreta seguirem la via principal abans descrita. 2) Per la galeria de l'esquerra baixarem cap als *pous de Didaket*. Encara que es diguin *pouets de Didaket* es poden descendir sense corda, ja que es tracta d'una galeria amb molts blocs i pedres, de dimensions reduïdes i salpicada de ressalts. Aquesta via es junta a la que baixa a la cota màxima abans del pou final de 5 m.

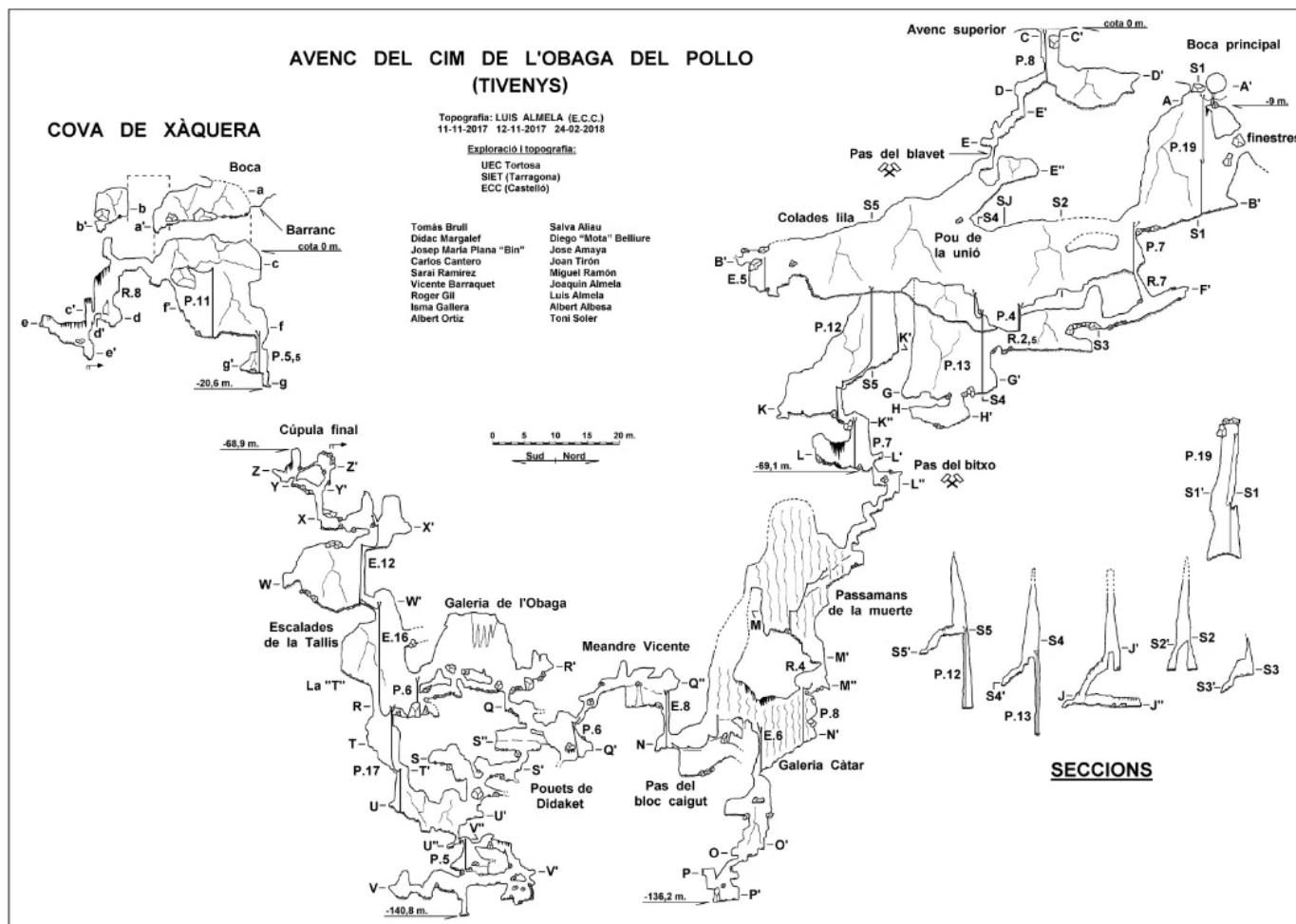
Boca superior: Avenc nº 3 del Cim de l'Obaga del Pollo

L'avenc superior s'obre en un enfonsament i la seva boca, en disposició horitzontal i de 1,2 x 0,6 m., dona pas a un pou de 8 m. A la seva base ens trobem dalt d'un con d'enderrocs dins de la fractura principal que forma la cavitat. En direcció N continua una galeria ampla que als 15 m. acaba. És en aquesta zona on hi ha un foradet al sostre que arriba a comunicar amb l'exterior, encara que per les seves dimensions passa desapercebut.

Tornat a la base del P.8 i en direcció S, hi ha una estreta galeria descendent que ens presenta un seguit de ressalts fins arribar a un punt desobstruït per Carlos Cantero: *el pas del blavet*. L'estretor vertical, fruit de la desobstrucció, ens deixa en un replà sobre un pou de 20 m. (*Pou de la Unió*) que a la seva base comunica amb la galeria principal de l'avenc principal. Però en la zona inicial del pou, i cap al N, podem accedir a una galeria ascendent de 12 m.

Topografies

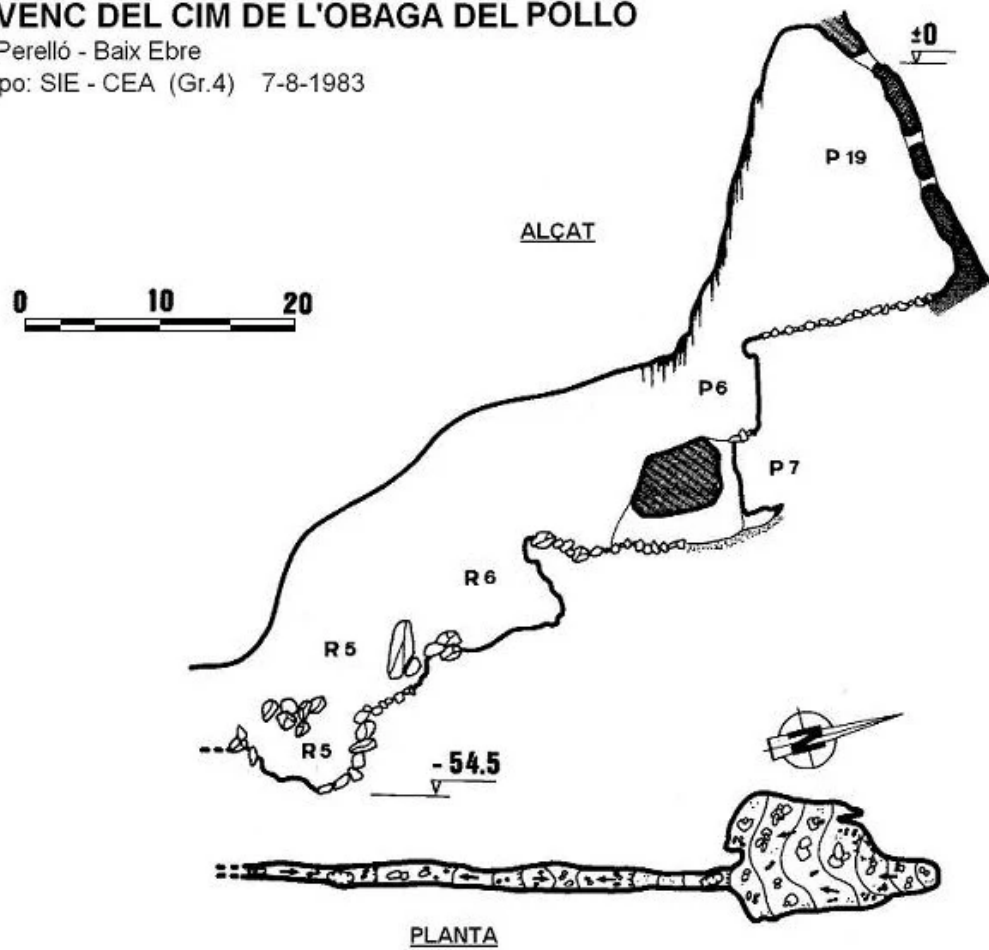

AVENC DEL CIM DE L'OBAGA DEL POLLO

el Perelló - Baix Ebre

Topo: SIE - CEA (Gr.4) 7-8-1983

Auenç del Cim de l'Obaga del Pollo

Serra del Boix.

Topografia:

Andrés-Montoriol-Muntán.

GES - CMB 1954

